

[Jytte Røge.]

og glæde deres barn kommer hjem med karakterbogen, dersom den viser, at han eller hun er gået op i dette eller hint fag. Blot den mindste fremgang vil animere en elev til at gøre sig ekstra umage, vel at mærke dersom denne fremgang udmøntes i en højere karakter. Omvendt vil en nedgang i et fag gøre eleven og forældrene opmærksomme på, at her har han eller hun sløjet af og må se at få indhentet det tabte igen.

For elevernes egen skyld er det nødvendigt med en skala med adskillige trin netop for at kunne registrere den lille fremgang. Får vi en skala med få trin, vil eleverne opgive at forbedre standpunktet, og det vil blot få sløvheden til at brede sig. Jeg er derfor rystende uenig med formanden for det nedsatte udvalg, rektor Jesper Florander, når han udtaler:

„Skolen skal stræbe efter at bringe alle elever nærmest de mål, der stilles. En meget stor del af eleverne vil kunne nå disse mål. Om de gør det på almindelig eller på særdeles fremragende måde, er i denne situation underordnet.“

Det er et decideret socialistisk synspunkt, at ingen må udmærke sig frem for andre. Jeg har aldrig fundet ud af, hvorfor man ikke må det. Børn accepterer da, at de er forskellige. Et barn finder da hurtigt ud af, at sidemanden er bedre til regning, end det selv er, og som følge deraf også får en højere karakter. Det vil barnet også finde er retfærdigt. Netop dette, om noget er retfærdigt eller ikke retfærdigt, reagerer et barn voldsomt over for. Faktisk kan barnet acceptere alt, dersom det finder, at læreren har handlet retfærdigt. Derfor må fremskridtspartiet tage afstand fra en udvikling, der sigter på at gøre alle ens.

Samme tendens til ensretning viser udvalget ved at overveje en anden symbolik end tal, idet man er bange for, at eleverne vil kunne fristes til at regne deres gennemsnit ud og derved konkurrere unødigt. Det er helt tåbeligt, at når det gælder boglig viden, må ingen konkurrere, men gælder det f. eks. idræt, er der overhovedet ingen grænser for konkurrenternes udfoldelser.

Man må heller ikke overse, at erhvervslivet vil få svært ved at udvælge den bedst egnede til et job, dersom den store part af elever møder med ens karakterer. Risikoen

vil derfor være, at erhvervslivet vil indføre egne prøver, hvilket bestemt ikke kan være til gavn for folkeskolen.

Formanden:

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.30.

Mødet udsat kl. 12.02.

Mødet genoptaget kl. 13.30.

Forhandlingen genoptoges.

Svend Haugaard (RV):

Man må nok undres over venstres utålmodighed: uddannelsesrådet er i gang med en udredning af spørgsmål om karakterer i henhold til ordlyden i den betænkning, som vi afgav i forbindelse med vedtagelsen af den nye folkeskolelov, den betænkning, som også forespørgerne er medunderskrivere af, og hvor der fremsættes ønsker om forenkling, og alligevel skal vi bruge en hel folketingsdag til dette ret forenklede spørgsmål. Det frister jo nogle af debattørerne her til at gå så vidt som fra Babylonien til de vesteuropæiske kulturværdier, vel nok lidt store udsving i forhold til karaktererne.

Men hvis det har så stor hast for venstre at få en afgørelse, kunne man jo have taget en forhåndsdrøftelse i undervisningsudvalget, i reglen er der dér en større og et mere lyttende forum, end det er tilfældet i denne sal. I øvrigt er det sådan, at der er tilbud til undervisningsudvalget om en løbende orientering om uddannelsesrådets arbejde. Jeg mener også, at undervisningsudvalget ville være det rette sted at drøfte spørgsmålet, når uddannelsesrådets betænkning ligger klar. Men det må indrømmes, at der i uddannelsesudvalget ikke er presse på, og det har formodentlig spillet en rolle for valget af forum.

Det radikale venstre mener ikke, at det er rimeligt at binde sig til et endeligt standpunkt, før vi har set et udvalgsresultat og haft lejlighed til at bedømme dette. Vi har ikke glemt, at vi på samme måde som fore-